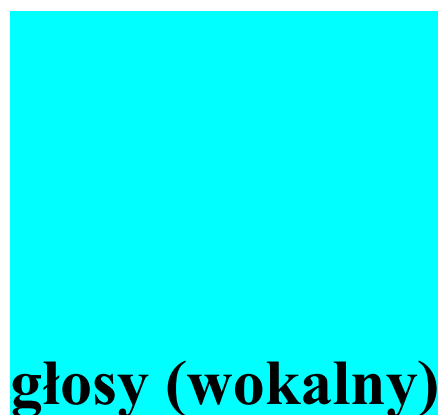

Muzyka wokally-instrumentalna

Kiedy w epoce baroku (XVII–XVIII 17-18 wiek) w muzyce ważny stał się rozdział między melodią i akompaniamentem, zaczęły powstawać dzieła wokally-instrumentalne, czyli

przeznaczone na

i

instrumenty

(instrumentalny)

Dzieła te stopniowo zaczęły powiększać swoje rozmiary, zarówno jeśli chodzi o liczbę użytych instrumentów i liczbę wykonawców, jak i czas trwania utworu.

Przykładem są opera, kantata i oratorium,
zbudowane z wielu zróżnicowanych sekcji przeznaczonych
na:

★głosy solowe z akompaniamentem

★grupy głosów ansamble lub na chór

W XIX wieku(19 wieku) z racji powszechnej mody na
muzykowanie w domach, dominującą formą muzyki wokalne
na głos z akompaniamentem instrumentalnym
(fortepianowym) stała się pieśń.

Kantata

Źródłostów: z włoskiego *cantare* - śpiewać

Wieloczęściowy utwór
wokalno-instrumentalny oparty na świeckim
lub religijnym tekście .

+

Jako świecki utwór solowy z akompaniamentem instrumentu
rozwinęła się w XVII w.(w 17 wieku) we [Włoszech](#).
Za klasyczne wzorce uważa się kantaty [Jana Sebastiana Bacha](#).

1. Posłuchaj uważnie utworu muzycznego:
Giovanni Battista Pergolesi “Stabat Mater”

★ <https://www.youtube.com/watch?v=w-SlZNu-lu8>